

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: יוסף	שם משפחה: קאמינסקי
---------------	--------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: קאמינסקי
תאריך לידה: 24.4.1926	מין: נ / ז	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: יוסף
ארץ לידה: אוקראינה	בלועזית	מקום לידה (ישוב, מחוז): זולטונושה
שם פרטי ושם נעורים של האם: אתי ירובסקי		שם פרטי של האב: יעקב
שם נעורים של האישה:		שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):
ארץ המגורים: אוקראינה	בלועזית	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: זולטונושה
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: שמונה כיתות
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קזחסטן, אחר כך גויסתי לצבא		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור:	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1990	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה**(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):** נא לכתוב בגוף ראשון

היינו ארבע נפשות – הוריי, אחי ואני. אבי עבד בעבודות שונות ואמי הייתה עקרת בית. אחי למד באוניברסיטה. אני למדתי שמונה כיתות לפני תחילת המלחמה, והיו לי חברים שאיתם למדתי, טיילתי ועוד. באזור מגורינו היו רוסים, יהודים, אוקראינים וצוענים. דיברו אליי קצת לא יפה, בגלל שהייתי יהודי, אבל לא ייחסתי לזה חשיבות. הייתי בן 15 לפני תחילת המלחמה.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחותרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

אבי היה פעיל בקרב הפרטיזנים. הוא שלח את אחי ואותי לקזחסטן, נשאר באוקראינה ונרצח. בגיל 17 גויסתי לצבא, עברתי הכשרה במשך שישה חודשים ואז נשלחתי להילחם. קיבלתי דרגות ונסעתי לחזית. היינו בד'טומיר שבאוקראינה שלושה חודשים. לאחר מכן נשלחתי למיונים בעיר אחרת. אחר כך לחמתי בליטא, לטביה ואסטוניה. קיבלתי תעודת הוקרה על כך שפגעתי בטנק נאצי ומדליות על המלחמה בנאצים. בזמן המלחמה נרצחו כחמישים איש מבני משפחתי המורחבת. אחי נפצע קשה בזמן המלחמה.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ**(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):**

נשארתי בצבא עד 29.8.1956 כמפקד נשק, ושירתי בגרמניה. בשנת 1954 התחתנתי ובשנת 1955 נולד בני הבכור בגרמניה. חזרנו לברית המועצות והתגוררנו אצל הוריי אשתי. קנינו בית, ובשנת 1957 נולדה בתי. עבדתי במאפיה במשך 12 שנה. עבדתי בשתי אוניברסיטאות, לאחר מכן עבדתי עשר שנים כמורה להיסטוריה, עד הפנסיה.

נא ספרי/ על חיך בארץ**(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):**

בשנת 1990 עליתי ארצה עם אשתי, בתי, בעלה ושני נכדיי. קרוב משפחה השכיר לנו דירה ואירח אותנו מאוד יפה. עבדתי בעבודות מזדמנות יחד עם אשתי. בתחילה גרנו עם בתי, אחר כך עברנו לגור לבד. בנו הגיע לארץ בשנת 1992. עד שנת 1997 התנדבנו עבור הצבא. פעם או פעמיים בשבוע נסענו ועזרנו לחיילים בתפירה, תיקונים ועוד. בשנת 1995 קיבלנו דירה באמצעות הסוכנות היהודית. לבתי יש שני ילדים ולבני יש ילד אחד. ילדיי עובדים במקצוע שלהם. שניים מנכדיי סיימו צבא. אחד מהם לומד, השני בקבע ולומד לתואר שני. הנכד השלישי בצבא. אשתי ואני הולכים לקבוצה של אנשים שלחמו בזמן המלחמה.

ראיון: אנה גולין
קרית ביאליק. ספטמבר 2009

עריכה: אלינה נאור